

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2694/2020
01.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4522/2019 од 21.11.2019. године, у седници већа одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4522/2019 од 21.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4522/2019 од 21.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8168/18 од 18.02.2019. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име накнаде материјалне штете због неисплаћене личне инвалиднине и ортопедског додатка исплати укупно 729.633,00 динара, у појединачно означеним износима са законском затезном каматом на те износе од доспелости до исплате. У другом ставу изреке обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 67.500,00 динара. У трећем ставу изреке тужилац је ослобођен плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4522/2019 од 21.11.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у првом и другом ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна

питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада материјалне штете због неисплаћене личне инвалиднине и ортопедског додатка тужиоцу који је ратни војни инвалид. Побујана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том је побујана другостепена пресуда у складу са постојећом судском праксом и правним схватањима. У ревизији се само уопштено указује на постојање другачије судске праксе, без икаквог навођења и прилагања другачије одлуке, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побујеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради дуга у виду накнаде штете, поднета је 06.08.2013. године, а вредност предмета спора износи 729.633,00 динара.

Како вредност предмета спора побујаног дела очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић